

Número 13.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats seran passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre. 1'00 pta.
Número solt. 0'05 >
Número atrassat. 0'15 >

¡ A L L U Y T A Y

Ja som á l'hora de la prova. Anem á veure si diumenge Granollers sabrá imposar la candidatura de la gent sencera; si vol que's fiscalisin aquest seguit d'administracions que'ns han anat empobrint, pera sentar á la Casa de la vila ben alta, ben dreta, ben sola la bandera de la legalitat administrativa.

Tothom te'l dever d'ajudarnos en aquesta obra perque tothom ha trovat contra el lladrocini de certa gent y cantra els egoístas que usufructúan y mercadejan ab la confiansa d'un poble, contra'ls miserables explotadors dels interessos agens. Tothom te'l deber de votar y de defensar la candidatura administrativa, composta de personas á qui s'ha anat á treurer de sa casa pera que treballin per la nostra vila per la seva dignificació, per el seu expandiment moral y material.

Es necessari que demá s'acabi ab tanta farsa per els medis que sigan precisos. No's pot tolerar per més temps aquest corromput caciquisme que s'escampa com mala llevor en tots els ordres de la nostre vida social. S'ha d'acabar, siga com siga y costi lo que costi. Sino ab medis suaus, ab medis violents si á la violencia se'ns obliga.

La coalició electoral popular presenta aquesta candidatura composta de personas de tots els estaments, de reconeguda honradesa, de carácter enter, als quins no han afalagat may els cants de

sirena dels hipócritas vergonyants de la política de baixa má.

Heusaqui sos noms y la distribució que s'ha acordat per els colegis ahont lluytarán:

COLEGI PRIMER

D. Manuel Montaña y Caballería.

Del comers y propietari.

COLEGI SEGOND

D. Joseph Xiol y Bosch.

Propietari.

COLEGI TERCER

D. Salvador Cuquet y Grau.

Obrer.

D. Ferrán Canellas y Montané.

Industrial.

Aquesta es la candidatura que ha d'ensorrar la podridura política vident, si l'esfors dels ciutadans s'imposa, com es de creure, donat el carácter que te la lluyta y la empenta que li donarem fent respectar per tots els medis precisos, desde la paraula al garrot, la legalitat del sufragi.

LA VOTARI

Novament ens trovem dins un període d'agitació intensa. Altra volta la febre domina arreu y aquest esprit de batalla que dins nostre batega es el que'ns guia á tots en la próspera lluita ahont l'honradesa presenta cara al desvergonyiment.

Estem cansats de repetir en tots los tons lo que son aquesta colla de vividors que tot ho absorbeixen, que tot ho acaparan, que tot ho dominan y que tot ho malmenan.

Volém oposar á la forsa bruta, l'aclaparador rahonament de la rahó, de la justícia popular, del bon seny y de l'Administració honrada.

* * *

No precisem noms. Analisem ab freda imparcialitat la seva situació; obrim el cor á la franquesa, els ulls á la vritat; deixemnos d'apassionaments que á res condueixen; busquem un bossi d'esperansa y no la veurem en lloch; sols l'espectre de la decepció ens guiará, y'n nostre aclarament, trovarém que no hi ha remey posible en el modo d'esser d'aquesta colla de farsants y mals administradors, ja que el seu únich y exclusiu anhel no es altre que'l procurar per son modo de viure á l'esquena de tots nosaltres.

¡Massa provas ens ne tenen donades aquestos mangonejadors anomenats Peps, Quels, Badós, Vilajelius, Bous y tants de altres que á son entorn s'arrossegan per arreplegar un bossí, una engruna ó una puntada de peu—que de tot donan—d'aquestos máxims é insustancials cervells!

¡Be prou que la sabeu sa desastrosa missió en l'administració dels bens comunals!

¡Patenta está y clara com la llum del sol, la prova de nostra ruina! ¡Demlos gracias per la desmoralisació que'ns han portat y ensorremlos d'una vegada!

* * *

Elements de distintes ideas s'acoblan en una sola pera deslliurarnos d'aquesta plaga de cacichs malmenadors de nostres interessos. Personas de distintes temperaments s'uneixen y formen el *block* que ha de tallar el pas als causants é inventors del lladrocini.

No precisem noms tampoch; analisem també ab freda imparcialitat la situació, en el terreno y baix el punt de vista hont estan posadas aquestas personas y surtirém de l'aclaparament en que'ls altres ens tenian postrats, y'l nostre cor esclatará d'alegria é íntima satisfacció, enlayrant nostre decaigut ánim, donantnos el convenciment de que ab ells ha de renuixer per nostre aymada vila una nova era de pau y de bon viure per la ferma garantia de sa honradesa, com á penyora de lo que ha d'esser sa gestió dins l'administració dels interessos comunals.

* * *

Fixemnos ben be en els noms d'una y altre banda, analisem lo que representan uns y altres, reconcentremnos en nosaltres mateixos y esclatém d'una vegada fruïnt per endevant la victoria dels honrats, dels que lluytan per un fi noble y enlayrat, y'ab rialla de despreci desbanquém á la cacicalla, depositant nostre vot á l'urna per la candidatura administrativa, composta de personas que'n el consistori no hi han d'anar á fershi el seu negoci, sinó que hi van per desenmascarar á tants de *transferidors* com hi nian.

¡Si cada poble te'l govern que's mereix, vullgám donchs, nosaltres, que'l nostre el formin personas independentas y de sa criteri pera compendrer lo que's mes convenient á nostres interessos!

¡Votem tots á la una, als candidats de la coalició!

Acetat de plom.

PLANYS DE UN BUROT

Com lo fret sol empiparme resolt á trobar un redós vaig correr singles, planuries, serras, montanyas, turons, boscos plens de pins y roures, mars, rieras reguerots fins que cansat de tan corre y no trobant res p'el mon vaig fer cap á una barraca que dins hi havia un burot ab lo seu capot de panyo d'un color bastant confós; lo bon home 's pasejava acompanyat d'un punxó.

Jo com si fos á cal sogre me faig amo d'un recó esperant que lo fret passi y retorni la caló.

Francament cansat estava y fins me rendia 'l son cuan me desvetlla un fort jalto! dit ab lo tó de burot.

¿Que vols ximple? li contesta lo carreter ab mal humor.

¿Que no coneixes nostre amo lo senyó Administradó?

Ah! sou ves no os coneixia no digueu res, per favor qu'en Badó com es tan pilló potser me faria un tort y mes are que per pinxo tenim aquell dels galons.

—Alante, y un altre dia no 'm trenquis las oracions,

—Buenas noy no hi ha cuidado.

Apa adeu y estigas bó.

(Y apart) Malehit ne siga en Sinia y el meu carrech de burot.

Ahont s'es vist perque manegan

lo que deu esser de tots fes pagar al obrer que passi de mal vi un patricó y ells entran á carretadas oli, esperit ó be arrós, y feslushi encare acatos com si fossin grans senyors.

Quin será aquell ditxós dia

que durem ben alt lo front y que tindrem l'honradesa per sobirana del mon!

Vaig perdre, aqui ja la calma com mosquit de bons pulmons contestantli ab veu potenta:

—Quan s'acabin los musols: M'aixeco emprech la volada y'm passá el fret en rodó.

Oli de coco.

De quan eran xichs

Quan encara gastaban regalesia y portaban els llavis untats de pega dolsa; quan á dins de la cartera d'aná á estudi hi duyan entre'l *Facil* y el *Narro*, una llesca de pa moreno, bratas que habian fet ab els noys dels pobles del voltant, era bonich el veurer ja la las aficions, las apituts que *adornaban* á ne la colla dels que avuy son vividors politichs á dins d'aquesta vila; contan las bocas contemporánias que'l més brut de tots tres era el *rabiós*, com ellis li deyan; aquet dintre de estudi es passaba l'estona boy fent bolas de paper mastegat y encastantlas al clatell del infelis que badaba ó estaba per sa feyna, el mestre el tenia com á capdevanter dels de la murga; mal genit y gens aficionat á ficarse cerbell endins gota d'ilustració, amarrat á la seva, no hi havia argument per convincent que fos, ni rahó, per veritable y clara, que trenqués el seu bestial modo de pensar; era dels de manar y manar sempre, perxó que ja desde molt petit semblava un magatsem de rabia en formació, una concentració de malas passions que s'anés fent á mide de trascorrer el temps molt mes poderosa y ferma, en fi, era una nulitat vestida d'orgull ab desbordaments de iras. Y contra d'aquest caracter, habia un noyet baix, ab veu de gallina aixelada, un d'aquells baylets que hi ha á cada estudi, disposats á acaparrar totas las *glevas* y *butas* que's perdessin boy aixecant el vol; llaminer com cap altre, tenia la costum de anar al temple de las lletres ab els *morrets* untats de trosos de marenga; era l'imatge de la resignació ab bata curta y pantalons de vellut, no obstant las malas miradas, que sembla no haurían de haver sigut fetas per ell, alguna vegada gosaban á abocarse per aquells ulls velats, de peix mitg estants que s'havian posat un á cada cantó de nas y sota de unas cellas que no habian de desviar may cap gota de suhó traspuada de trevallá el cervell en pensaments y calculs de noblesa.

Y un altre n'hi havia, el mes baliga de tots ells, el mes toca-campanas, quan se sentia caurer la canya típica del mestre sobre la closca dura de algun aixelebrot, ja ningú s'hi giraba, tothom sabia que lo unich que necessitava l'artefacte, representant de la disciplina, era el grassó, el el noy rialleta, y ben guanyat s'el tenia aquet motiu ja que la seva cara denotaba

satisfacció constant y un complert ben estar. ¿Qui no ho hauria dit que aquell baylet no tenia dins seu pena ni gloria.

Altres n'hi havia de noys allí á estudi, pacífichs, dócils y suaus, encare que animats ab el foch alegre de la juvenesa; eran els que avuy dia representan els homes de sa cara, els pacífichs *paganos*; aquets, allavors ja eran vius pera supeditarse á ne la despòtica voluntat dels tres que os he descrit, triptich representant d'el caciquisme de la infancia que s'imposaba tan irracional com el present, ja que manifestaban l'inclinació del seu caràcter vers á n'el que avuy prosegueixen; era el retrato que's anava revelant, era la sombra desdibuixada que anava prenent forma boy vestintse de ràtllas, eran com avuy son; pero ab tons mes suaus, mes débils.

* * *

Un dia qu'es reunirem tots tres volguent passar un rato ab distracció, acordarem jugar á oficis, y á l'últim de la colla li tocá l'actuar d'òbrer.

—Un, dos, tres, demano per parlar, l'ofici de Barcelona ja está, digué; y possantse á maniobrar deixá parats als altres que badocament se l'aguaytaban com no sapiguent atinar ab lo que feya, y ell treballaba desesperadament ab mímica desinvolta ja com habituat á n'el ofici.

—¿Os doneu? preguntá despres de'l un, dos, tres corresponent.

—Jo si noy, si, ja'm dono.

—Jo també, no entench pas lo que fas.

—¿No ho sabeu, no? donchs feya moneda falsa.

—¿Que be que ho pelas noy! Bueno donchs, are hem toca á mi, digué'l de la ventreta de gallina, del cervell apocat y las malas miradas, boy posantse á treballar.

Al cap de bona estona de silenci per part dels que's miraban á ne'l noy llamener, esclamaren:

—Jo'm dono.

—Jo també.

—¿Si? donchs tiraba veneno á dintre d'un licor pera que fos mes dols...

—¿Y quant has fet com si corressis y agafessis el tren? ¿qué feyas allavors?

—Oh, allavors representaba que me'n anava á Barcelona á comprar els périts quimichs que havian d'analisar vísceras d'uns morts per el licor que fabricaba.

—Bueno; are pleguém, que tu preguntas massa y un altre vegada no podria tornarhi si jo t'ho digués tot.

—¿Joguem á un altre cosa?

—A lladres y matiners.

—¿Está dit!

—¿Jo vull se lladre! digué tot d'una el de las bolas de paper mastegat, el de la rabia, el tossut.

—¿Y jo també! digué el representant de la resignació.

—¿Jo també, jo també! aquell taritariot va exclamar al moment.

Tots tres volian ser lladres y es queda-

ren sense ni un matiner. Contan aquellas bocas contemporanias que fins are no comensan á tenirne de matiners. ...

Infrascrito.

OFRENA

Als senyors cacichs barruts
vull donarlos molt barato
á tres escriptors llanguets
y á un pinxo gravat y xato,
sis borratxos de molt vi,
papellonas per te'l catxo,
dos lladres, un assesi
y fins un altre borratxo.
No'ls ofereixo del tot
aquell mestre de la Roca
perque ara l'han fet burot
y el beneytó ja no hi toca;
tot aixó jo he imposat
qu'els pot servir y els demano
que ho prenguin de molt bon grat
per el Pueblo Sevillano.

Son dolsa.

A un Badó que NO BADA

— SONET —

Escolta, adorador d'aquell Sant Roch
ple de llagas, misteris y embolichs
que á n'els pobres pelats fa tornar ríchs,
escolta ¡oh! tu que miras com un boch;
soch mes patán que un llús, mes rúch que un joch
y com que tu y jo, noy, ja som amichs
encare que tu siguis dels cacichs
y jo os combati sempre á sanch y foch;
voldria preguntarte, total res,
poca cosa no més, però m'empipa;
ré de consums, ni fondas, ni cafés,
vull dirtho y se'm remou tota la tripa....
Voldria que'm diguessis la manera
de robar.... per exemple: una cartera

Xicoira.

Picadas

S'ens asegura que un cert cafeter, home molt entés en bruticias electorals té á son servici la colla Castellet y comparsas á la arribada dels trens y en quan baja algun d'aquells de la pudó ab mala cara, mentres en Castellet l'entreté, los comparsas corren á avisar al cafeter que hi ha moros á la costa y com per encant lo tapet vert que cubria certa taula se converteix en estoballas celebranse un semi-banquet de manera qu'al arribar dos policías forasters allí no se fa res no mes que menjar y no senten ab los sorolls dels plats la veu den pobre Badó que jemega de las estiradas de orelles que estaban dantli.

Un reporter de aquet periodich á conse-

cuencia d'una indigestio de sintaxis y ortografia que l'hi produhí la lectura de certas fullas escampadas aquesta semana que duyan per lema «Al pueblo» agafá una forta malaltia y temem per la seva mort.

Senyor Venturini vosté com á lletrat no podria darloshi un cop de ma per una altra segona, ó es que prevenen feyna per lo metje poeta.

Com que se casa la filla
tenia que darli un dot.
y va adoptá aquell sistema
dos per mí, cap per Sant Roch.

Un fulano que no es sastre, ni camiser, diu que vol pendrer la mida á n'el clatell d'en Badó.... Qui deu ser? Res, un que l'hi anirà al darrera el diumenge vinent.

Tenim noticia que el diumenje, dia de las eleccions, uns quants companys nostres volen jugar á amagá esquenas. Ab aixó. ¡Ojo ab las porcuras!

Voleu saber qui som el de EL MOSQUIT *inmundo* vosaltres Sevillans? Donchs au, prepara la máquina Soquer que aixís que acabin de fernos la *parisién* pujarem á n'el colomar de casa teva pera que'ens *mápis la fesomia*; però avans, fes marxá á jeurer á n'aquell gos mestre burot que tens, perque si el veyam quedariam ab arrugas arrant de nás com sentint mala olor.

Per cosa grossa no hi ha com la Torre Eiffel, deya en Quelthus despres de tornar de París, y en Sinia pensaba, per cosa grossa no hi ha com aquell compte de 500 pessetas de cafés en aquellas eleccions.

Contan que ans de l'unió
dels cacichs omnipotents
se gastaban instruments
pera marcar lo sabó.

Y com que qui talent calsa
totas se las sab pensá
un nou motllo s'inventá
á istil de moneda falsa.

Apa Bou, fes el paquet; aprofitat que ja s'et acaba; fes acopi de tocinets que passadas las eleccions costarán rals los consums; y tú Coixet comensa arreglá los nous presupostos que'l savó anirà de puja; igual te dihem Queló, tú que sabs que's molt mes cómodo passá ví per alcohol, y tú Antonet, que l'arrós no se t'encasti per la barba.

De drapaire á saboné
de saboné á falsari
de falsari á diputat
de diputat á presiri
es tot cuant pot arribar.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

SECCIO D'ANUNCIS

¡MATALAZERO! ¡OJO! ¡PORCURAS!

¡GRAN BARATO!

¡SIN RIVAL!

Depósito de **MARFEGAS** adecuadas para la **JUVENTUD**.

N'hi encontrareis de Ciertas (?) desde 5 pasetas an arriba á 5 idem. idem. an abajo.

No decarse engañar, no cuanfundirse. Llebo bidrieras.

Llavero: Qeo, Fuente y Cubierta.

GRAN FONDA DE SISOS

Magatsems de Xicoira

Se donan llissóns pera aguantarse 20 ANYS essent concejal.

Especialitat en la administració de diners dels altres y en **estirar l'orella á n'en Jordi.**

TROVO DE CARTERAS PER EL PROCEDIMENT DEL COIXÍ.

Se proporcionan empleus.

Fábrica de Grassiosas, Sifons y Aixerops

Marca registrada

N A S

ab privilegi.

Grassiosas dolças ab forsa sacarina pera rebentar els ventrells mes resistents.

Sifons pera ajudar la digestió dels que s'alimentan DEL FONDO.

Se donan 5 cupons per cada ral de gasto; á cent cupons regalem cunills de Guix ó concejals d' Ajuntament.

Fabricant: Senyor Pellissot.

AGENCIA DE INFORMES Y TARUGOS

La CASA compta ab medis suficientes pera donar

EMPLEOS Y COLOCACIONES

á tots els fulanos de mal viurer capassos de portar la gorra de cantó y eria pan-y-toros.

GRAN DIPÓSIT DE HONRAS PERA VENDRER Ó EMPENYAR

Rahó: Pep, Quel, Badó y C.^a